

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

01 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Galina Stratulat

Judecători – Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocaru Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Cojocaru Mihail XXXXX, născut la XXXXX în XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.11.2017 – 06.11.2018;

Instanța de apel: 26.11.2018 – 05.03.2019;

09.01.2020 – 03.03.2020;

05.10.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 10.06.2019 – 28.11.2019;

09.06.2020 – 04.08.2020;

03.02.2021 – 01.04.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 noiembrie 2018, a fost încetat procesul penal în privința lui Cojocaru Mihail privind învinuirea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Cojocaru Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

De asemenea, prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, potrivit rechizitoriului Cojocaru Mihail, fiind împreună cu o persoană în privința căruia cauza penală a fost încetată în legătură cu împăcarea părților, la 13 iulie 2016, aproximativ la ora 16:40, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în curtea casei de locuit situată pe XXXXX, care aparține lui Gandrabura Nadejda, iar la cerința ei de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat și au rămas pe teritoriul indicat, până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de politie.

Prima instanță a indicat că acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

Totodată, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail în baza art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu *apel* de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 1 an închisoare și suspendarea condiționată a acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- vinovăția inculpatului Cojocaru Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile, legal administrate care au fost prezentate și cercetate minuțios în instanța de judecată;

- în ședința de judecată acuzarea a administrat și prezentat instanței suficiente probe, examinate minuțios și sub toate aspectele, și dobândite în procesul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele comise de inculpat;

- prima instanță a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă eronat a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului;

- în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, iar încadrarea acțiunilor inculpatului de către instanța de judecată conform prevederilor art. 335 Cod contravențional, este neîntemeiată.

4. *Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019*, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocaru Mihail a fost

recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail urmează a fi calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

În continuare, instanța de apel a atestat că prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că, analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității le-a apreciat ca fiind neveridice, deoarece inculpatul oferă astfel de declarații cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală ce survine pentru fapta prejudiciabilă comisă, mai mult, instanța de apel a considerat că inculpatul indirect, recunoaște fapta imputată, or, acesta a comunicat că a intrat în ograda părții vătămate, dar fără intenția de a fura ceva.

Instanța de apel a specificat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, este demonstrată prin: declarațiile părții vătămate Gandratura Nadejda din prima instanță și din apel (f.d. 123-124); declarațiile martorilor Cojocaru Grigore, Guțan Valentin, Gandratura Dumitru; plângerea depusă la 01.08.2017, de către Gandratura Nadejda, (f.d. 5); procesul - verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică din 11.08.2017 (f.d. 5B); ordonanța de ridicare din 01.08.2017 (f.d. 17); procesul - verbal de ridicare din 01.08.2018 (f.d. 18); procesul - verbal de examinare a obiectului din 04.08.2017, prin care a fost examinat un disc de model DVD-R 4.7 Gb, cu secvențe video (f.d. 20); planul geometric al bunului imobil și planul reprezentării părților componente ale clădirilor (f.d. 22-23).

Totodată, instanța de apel a indicat că din analiza declarațiilor martorilor și a părții vătămate, prin prisma rigorilor stipulate la art. 101 Cod de procedură penală, rezultă că aceste declarații sunt veridice, poartă un caracter consecvent și indică asupra faptului că, inculpatul a pătruns în ograda părții vătămate fără permisiunea acesteia, fără a o anunța că urmează să efectueze lucrări de reparație, circumstanțe ce în opinia instanței de apel se încadrează în componența infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că în speță, în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail s-a constatat prezența atât a pătrunderii ilegale, cât și a rămânerii ilegale în domiciliul părții vătămate, refuzul de a părăsi locul în care se afla.

De asemenea, instanța de apel a reținut că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, și anume,

inculpatul Cojocaru Mihail fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii, fără consimțământul părții vătămate Gandrabura Nadejda, a pătruns în domiciliul ultimei, fără a o înștiința preventiv, încălcându-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului.

Astfel, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, iar încadrarea acțiunilor inculpatului de către prima instanță în baza prevederilor art. 335 Cod contravențional, este neîntemeiată.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a menționat că ține cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu a întreprins careva acțiuni de denaturare a probelor sau influențării examinării juste a cauzei, concluzionând că în privința acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, ce va fi echitabil în privința inculpatului. La acest aspect, instanța de apel a mai ținut cont de comportamentul pozitiv al inculpatului după comiterea faptei prejudiciabile.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocaru Mihail, care, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

6. *Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2019*, a fost admis recursul declarat, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel, deși a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, nu a respectat rigorile stipulate la art. 394 alin. (4) pct. 5) Cod de procedură penală, ce prevăd structura și conținutul părții descriptive a unei sentințe și a notat în decizia sa, după ce a constatat fapta săvârșită de inculpatul Cojocaru Mihail că „organul de urmărire penală urmează să califice fapta în baza art. 179 alin. (1) Cod penal”, fără a face o încadrare juridică proprie a faptei constatate, ce afectează corectitudinea deciziei instanței de apel și nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

Totodată, Colegiul penal lărgit a identificat că instanța de apel în decizia sa în fapta constatată, a indicat greșit data săvârșirii infracțiunii „13.07.2016”, deși din materialele cauzei penale, rezultă că infracțiunea a fost săvârșită la 26.07.2017.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a constatat că, deși instanța de apel face referire

în partea descriptivă la declarațiile martorilor Cojocari Grigore, Guțan Valentin, Gandrabura Dumitru, se atestă că în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel lipsesc consemnări care ar confirma că aceste declarații ar fi fost verificate prin citire de către instanța de apel în ședința de judecată, fapt ce contravine cerințelor stipulate de art. 414 alin. (1), (2), (6) și 24 alin. (3) Cod de procedură penală.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit a menționat că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel a fost indicat greșit numele inculpatului „Cojocarii Mihail”, deși, conform extrasului din Registrul de Stat al Populației, corect este „Cojocaru Mihail”.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului pentru prima instanță, prin care:

Cojocaru Mihail a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță a apreciat incorect starea de fapt și eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Cojocaru Mihail sunt prezente semnele contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional și a încetat procesul penal pe motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Cojocaru Mihail se învinuiește de faptul că, fiind împreună cu Conovalov Iuri, la 26 iulie 2016, aproximativ la ora 16.40, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în curtea casei de locuit situată pe XXXXX, care aparține Nadejdei Gandrabura, iar, la cerința ei de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat și au rămas pe teritoriul indicat, până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de poliție.

Acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail au fost calificate de către organul de urmărire penală conform art. 179 alin. (1) Cod penal – violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

În urma analizei probelor acuzării, cât și a probelor apărării, instanța de apel a constatat că, în acțiunile lui Cojocaru Mihail nu sunt prezente semnele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, în urma discuțiilor, s-a decis că Cojocaru va efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament, iar Gandrabura Nadejda nu îi va crea obstacole, iar în anul 2017, între Cojocaru Grigore și Gandrabura Nadejda s-a iscat un nou conflict sub aspectul că au pătruns în grădina părții vătămate. Astfel, instanța de apel a ținut să remarce faptul că inculpatul Cojocaru Mihail a intrat în grădina părții vătămate cu permisiunea primarului satului Guțan Valentin, cu scopul de a-și repara peretele găurit și a țevii de eșapament, iar potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) Cod civil, orice proprietar este obligat ca, după primirea unui aviz scris sau verbal,

să permită vecinului accesul pe teritoriul său, după caz, pentru efectuarea și întreținerea unei construcții, plantații și efectuarea unor alte lucrări pe terenul vecin.

Colegiul penal a notat că, la caz, intrarea lui Mihail Cojocaru în curtea casei părții vătămate pentru efectuarea lucrărilor de construcție, nu poate fi considerată pătrundere în domiciliu, or, acesta a intrat în grădina ultimei, fiind informat de tatăl său Cojocaru Grigore că a vorbit cu primarul și cu polițistul de sector, astfel, având permisiunea primarului, ultimii au început lucrările de reparație a țevii de eșapament.

Astfel, acuzarea de stat, aducându-i învinuirea lui Cojocaru Mihail, potrivit art. 179 alin. (1) Cod penal urma mai întâi să verifice legalitatea acțiunilor părții vătămate, apoi să stabilească natura acestui litigiu și anume, să stabilească dacă sunt prezente relații civile între vecini, care urmau să fie soluționate pe cale civilă sau pe cale penală.

Colegiul penal a reținut că în cazul dat nu poate fi vorba de violarea domiciliului, or, Cojocaru Mihail nu a avut intenția de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, dar a coborât pe scară în grădina vecinei pentru efectuarea lucrărilor de reparație a țevii de eșapament, care se afla la hotar cu grădina părții vătămate, iar în urma solicitării părții vătămate de a părăsi grădina s-a conformat și a părăsit grădina vecinei, ulterior Conovalov Iurie a numit-o pe Gandrabura Nadejda cu cuvinte necenzurate și a coborât în grădină, pentru a finisa lucrările începute și care s-a mai aflat aproximativ 15 minute.

În viziunea instanței de apel, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Din declarațiile părții vătămate cât și ale inculpatului, instanța de apel a reținut că este cert și dovedit că, Cojocaru Grigore (tatăl inculpatului) obținând permisiunea primarului de a intra pe teritoriul Nadejdei Gandrabura pentru efectuarea lucrărilor de reparație a țevii de eșapament, a organizat aceste lucrări împreună cu fiul său Cojocaru Mihail și Conovalov Iuri. Prin urmare, nu se dovedește intenția lui Cojocaru Mihail de a pătrunde ilegal pe teritoriul părții vătămate, cât și refuzul acestuia de a-l părăsi la cererea proprietarului, or, acesta a declarat că a pus scara pe peretele saraiului care se mărginește cu hotarul grădinii părții vătămate, a coborât în grădină și a început lucrările, la cererea Nadejdei Gandrabura de a părăsi grădina, el s-a urcat pe scară și a plecat de la fața locului, astfel se constată că, a coborât pe teritoriul vecinei pentru efectuarea lucrărilor de reparație a saraiului ce aparține familiei lor și care se mărginește cu grădina vecinei, dar nu cu scop de a-i încălca inviolabilitatea domiciliului acesteia.

Colegiul penal a conchis că, deși instanța de fond corect a stabilit că fapta lui Cojocaru Mihail nu întrunește elementele infracțiunii, eronat însă a apreciat că acțiunile lui Cojocaru Mihail se încadrează juridic în baza art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că nu orice exercitare a unui drept legitim sau presupus atrage răspundere penală, ci numai exercitarea dreptului în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, subsecvent celor indicate rezultă că, pentru a exercita un drept presupus sau efectiv și să fie recunoscută samavolnicie trebuie întrunite anume acele două condiții cumulative: în mod arbitrar și încălcarea ordinii stabilite, în cazul dacă nu există una din aceste două condiții nu poate fi vorba de samavolnicie.

Astfel, Colegiul a concluzionat că, pe cazul dat de către acuzare nu au fost prezentate probe suficiente, precum că inculpatul prin acțiunile sale a comis infracțiunea imputată acestuia, învinuirea adusă lui Cojocaru Mihail în comiterea faptei imputate, nefiind confirmată.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 august 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8.1. Instanța de recurs a menționat că, din conținutul sentinței rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei, a încetat procesul penal în privința lui Cojocaru Mihail privind învinuirea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 335 Cod Contravențional, însă a omis să constate fapta prejudiciabilă comisă de inculpat.

Examinând apelul declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel corect a dispus casarea sentinței, însă, apreciind ca veridice, pertinente, concludente și utile declarațiile depuse de Cojocaru Mihail și achitându-l pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, a lăsat fără apreciere faptul că persoana acuzată beneficiază de libertatea de a nu se auto-incrimina și că aceasta nu poartă răspundere pentru declarațiile făcute, decât în cazul în care el face un denunț intenționat fals că infracțiunea a fost săvârșită de o persoană care, de fapt, nu a avut atribuție la săvârșirea ei.

Colegiul lărgit a notat că instanța de apel pripit a concluzionat că inculpatul ar fi avut permisiunea primarului de a pătrunde în domiciliul părții vătămate, pentru a efectua lucrările de reparație a țevii de eșapament și că la calificarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal, acuzarea urma să verifice mai întâi legalitatea acțiunilor părții vătămate. Or, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data producerii evenimentelor) și art. 19 alin. (1) Cod de procedură civilă, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. În cauzele civile, justiția se înfăptuiește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege. Constituirea de instanțe extraordinare este interzisă.

Sub acest aspect s-a reținut că, instanța de apel urma să verifice dacă primarul avea competența de a autoriza pătrunderea inculpatului Cojocaru Mihail în domiciliul părții vătămate pentru efectuarea lucrărilor de reparație în temeiul art. 391 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data producerii faptelor).

În altă ordine de idei, Colegiul lărgit a constatat că instanța doar a descris probele prezentate de acuzare, însă nu le-a analizat și nu le-a dat apreciere în coroborare cu ansamblul probator, întemeindu-și soluția în mare parte pe argumentele inculpatului, cât și ale martorului Cojocaru Grigore (tatăl inculpatului) și ale primarului, care la fel a fost audiat în calitate de martor, fără a da apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar, toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și prin raportare la normele legale, pertinente cazului.

Subsidiar celor invocate mai sus, Colegiul lărgit a remarcat că, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, inclusiv declarațiile părții vătămate Gandrabura Nadejda date în cadrul urmăririi penale și declarațiile inculpatului Cojocaru Mihail date în cadrul urmăririi penale.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020 a fost admis din alte motive apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 noiembrie 2018, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Procesul penal pornit în privința lui Cojocaru Mihail în baza art. 179 alin. (1) Cod penal se încetează în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

9.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail se încadrează în prevederile art. 179 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: „violarea de domiciliu, adică - pătrunderea în domiciliul unei persoane în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cât și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea proprietarului.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține cont de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod, a ajuns la concluzia greșită de a înceta procesul penal în privința lui Cojocaru Mihail, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta constituie o contravenție.

Colegiul penal a reținut că, inculpatul Cojocaru Mihail fiind audiat în ședința instanței de apel a declarat că învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște deoarece nu este vinovat. A menționat că, partea vătămată Gandrabura Nadejda a fost anunțată de către tatăl său despre intenția de a efectua lucrări de reparație, dânsul personal la ea nu a fost. A susținut că acel pământ aparține primăriei, nu este al părții vătămate. A intrat acolo pentru a repara și a săpat un canal de scurgere a apei, ca aceasta să nu pătrundă în subsol unde ține careva lucruri. A menționat că nu a intrat să sustragă ceva, doar a vrut să repare.

Instanța de apel, analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concluziilor și utilității lor, le-a apreciat ca nefiind veridice, or, inculpatul a dat asemenea declarații cu scopul de a se eschiva de la răspunderea ce survine pentru comiterea faptei prejudiciabile, mai mult, inculpatul indirect recunoaște fapta imputată, or, acesta a comunicat că a intrat în ograda părții vătămate, dar fără intenția de a sustrage ceva.

Astfel, Colegiul penal a considerat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se demonstrează și prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Gandrăbura Nadejda și ale martorilor Cojocaru Grigore, Guțan Valentin și Gandrăbura Dumitru pe care le-a apreciază ca fiind utile, veridice, purtând un caracter consecvent, care indică că inculpatul a pătruns în ograda părții vătămate fără permisiunea acesteia, fără a o anunța că urmează să efectueze acțiunile de reparație, circumstanțe care se încadrează în componența de infracțiune prevăzută de legiuitor la art. 179 Cod penal.

Instanța de apel a mai reținut că noțiunea de violare de domiciliu presupune pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi, la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale. Legea națională nu consider violare de domiciliu cazurile în care imixtiunea în viața privată a persoanei prin violarea de domiciliu sau reședință de face: pentru executarea unui mandat de arest sau a unei hotărâri judecătorești; pentru înlăturarea unei primejdii care amenință viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; pentru prevenirea răspândirii unei epidemii, circumstanțe care nu au fost stabilite în cazul nominalizat.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin două modalități: prin pătrundere sau prin rămânere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei.

Astfel, în speța dată, în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail s-a constatat cu certitudine prezența atât a pătrunderii ilegale, cât și a rămânerii ilegale în domiciliul părții vătămate, refuzul de a părăsi locul în care se afla.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal se caracterizează prin intenție directă și anume, inculpatul Cojocaru Mihail, fiind conștient de caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii fără consimțământul părții vătămate Gandrăbura Nadejda, a pătruns în domiciliul ultimei, fără a o înștiința preventiv, încălcându-i astfel dreptul la inviolabilitatea domiciliului.

Totodată, Colegiul penal a apreciat critic explicațiile inculpatului și argumentul apărătorului acestuia în susținerea poziției sale de achitare pentru faptele calificate conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal, precum că inculpatul ar fi intrat în grădina părții vătămate având permisiunea primarului Guțan Valentin, or, la materialele cauzei nu conțin înscrisuri care să ateste acest fapt, iar, din declarațiile martorului Guțan Valentin, date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond nicidecum nu rezultă că în anul 2017, acesta i-ar fi permis lui Cojocaru Mihail să pătrundă în ograda părții vătămate. Mai mult ca atât, Colegiul penal a reținut că primarul nici nu avea competență de a autoriza pătrunderea inculpatului Cojocaru Mihail pentru efectuarea lucrărilor de reparație în grădina părții vătămate Gandrăbura Nadejda, în lipsa unei

hotărâri a instanței de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că în acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail, în baza probelor administrate, se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, iar, încadrarea acțiunilor inculpatului de către instanța de fond conform prevederilor art. 335 Cod contravențional, este neîntemeiată.

Totodată, reieșind din cele elucidate, Colegiul penal a conchis că cererea de apel urmează a fi admisă din alte motive și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul urmează a fi încetat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, în privința lui Cojocaru Mihail, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

10. La 21 ianuarie 2021 *avocatul Mihail Scrob în numele inculpatului Cojocaru Mihail*, a declarat **recurs ordinar** prin care a solicitat, în temeiul prevăzut la pct. 8 și 12 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel cu achitarea inculpatului și încetarea procesului penal.

Acest recurs a fost expediat la adresa electronică a Curții Supreme de Justiție, fără a fi aplicată semnătura electronică avansată.

10.1. La 02 februarie 2021 *avocatul Mihail Scrob* a expediat recursul ordinar prin intermediul oficiului poștal, iar la 03 februarie 2021 a înregistrat la Curtea Supremă de Justiție același recurs ordinar depus anterior prin intermediul poștei electronice și oficiului poștal, deja cu aplicarea semnăturii olografice, solicitând, în temeiul prevăzut la pct. 8 și 12 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel cu achitarea inculpatului și încetarea procesului penal.

10.2. În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece acțiunile inculpatului nu întrunesc componența de infracțiune prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal, Cojocaru Mihail ilegal fiind pus sub învinuire și tras la răspundere penală.

A menționat că, prin probele prezentate și cercetate în prima instanță și în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine că, vecinii Cojocaru Grigore și Gandrabura Nadejda, locuitori ai XXXXX, sunt în conflict în legătură cu construcția garajului și a beciului ce aparține lui Cojocaru Grigore, tatăl inculpatului, amplasat cu peretele lateral direct pe hatul terenului pentru construcții nr. cadastral XXXXX, situat pe XXXXX, care se află în coproprietate – 34 % din teren aparține Primăriei or. Cricova, iar 66 % lui Gandrabura Vasile. Organul de urmărire penală nu a stabilit care anume parte/suprafață din acest teren aparține primăriei și care anume părți vătămate.

Avocatul Mihail Scrob a indicat că inculpatul nu a avut intenția de a viola domiciliul părții vătămate, el, cu permisiunea tatălui, a coborât de pe acoperișul garajului pe scară în grădina ce aparține coproprietarilor menționați, pentru finisarea lucrărilor de reparație la beci, care a fost inundat în urma ploilor. Anterior, tatăl inculpatului a cerut permisiunea Nadejdei Gandrabura de a efectua lucrările de reparație, însă, ultima a refuzat categoric, în legătură cu ce Cojocaru Grigore s-a adresat primarului Guțan Valeriu pentru ca acesta să vorbească și să o convingă pe partea

vătămată să îi permită pătrunderea în grădină pentru a repara beciul. În cele din urmă, primarul, după ce a vorbit cu partea vătămată, i-a permis lui Cojocaru Grigore să pătrundă în grădină și să finiseze lucrările de construcție.

Recurentul a susținut că, fiind audiat în ședința de judecată, primarul a confirmat declarațiile inculpatului și ale tatălui acestuia. De asemenea, partea vătămată a recunoscut că, Cojocaru Grigore a cerut de la ea permisiunea să pătrundă în grădină pentru efectuarea lucrărilor de reparație la beci, care a fost inundat în urma ploilor, însă, ea categoric a refuzat.

Având în vedere cele menționate, avocatul consideră că decizia contestată este ilegală și neîntemeiată, deoarece în acțiunile inculpatului nu este prezentă componenta de infracțiune prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal. Or, de fapt și de jure, în speța dată sunt relații civile între vecini, care urmau să fie soluționate pe cale civilă și nu penală, conform art. 391 alin. (1) Cod civil – accesul pe terenul altuia.

11. La 03 februarie 2021, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, în adresa Procuraturii Generale a fost expediată copia de pe recurs, cu solicitarea de a depune, în termen de 30 de zile, o referință privind opinia lor asupra recursului declarat de avocatul Mihail Scrob în numele inculpatului Cojocaru Mihail (f.d. 43, volumul II).

12. Referință nu a fost depusă.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține că, potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8 și 12 Cod de procedură penală, sub aspectele că: „nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde”, „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Raportând norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

În speță, instanța de apel, judecând apelul declarat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate atât de prima instanță cât și de însăși instanța de apel și conform materialelor din dosar, a casat sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 noiembrie 2018 și a rejudecat cauza, pronunțând o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal pornit în privința lui Cojocaru Mihail în baza art. 179 alin. (1) Cod penal a fost încetat în baza art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect că învinuirea adusă lui Cojocaru Mihail în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și-a găsit confirmare și că cele invocate în susținerea nevinovăției inculpatului se infirmă prin probele administrate și cercetate pe întreg procesul penal.

Lecturând textul recursului, se constată că apărarea a invocat temeiuri formale și nu a făcut referință la probe ce ar confirma existența erorilor de drept, generatoare de nulitate absolută a actului procedural.

Referitor la argumentele invocate de avocat în susținerea poziției de achitare a inculpatului pentru faptele calificate conform prevederilor art. 179 alin. (1) Cod penal, precum că Cojocaru Mihail ar fi intrat în grădina părții vătămate Gandrabura Nadejda având permisiunea primarului Guțan Valentin, instanța de apel le-a dat deja aprecierea corespunzătoare, menționând că la materialele cauzei nu se conțin înscrisuri care să ateste acest fapt, iar, din declarațiile martorului Guțan Valentin date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, nicidecum nu rezultă că în anul 2017, acesta i-ar fi permis lui Cojocaru Mihail să pătrundă în ograda părții vătămate. Mai mult ca atât, primarul nici nu avea competență de a autoriza pătrunderea inculpatului Cojocaru Mihail pentru efectuarea lucrărilor de reparație în grădina părții vătămate Gandrabura Nadejda, în lipsa unei hotărâri a instanței de judecată.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că nu sunt temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale, or, instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra faptului că în

acțiunile inculpatului Cojocaru Mihail se constată prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, însă, procesul penal urmează a fi încetat, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În consecință, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

14. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Scrob Mihail în numele inculpatului Cojocaru Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Cojocaru Mihail XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 aprilie 2021.

Președinte

Galina Stratulat

Judecători

Dumitru Mardari

Mariana Pitic